96ste JAARGANG No. 8397 — DONDERDAG 3 APRIL 1952 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versnoy.

CONFERENTIE OVER KONINKRIJK NIEUWE STIJL GEOPEND

Hoge verwachting klinkt in toespraken

's-Gravenhage — De vergaderzaal van de Eerste Kamer bood hedenmorgen een gans ander beeld dan gewoonlijk. Want het gehele middengedeelte van de zaal was thans gevuld met zitplaatsen voor de zeer vele genodigden, die de plechtige opening van de Ronde Tafel Conferentie met de West kwamen bijwonen. Ook in de doorgangen achter de banken, waarop de senatoren plegen te zitten, waren zitplaatsen voor verdere genodigden ingericht. Polygoon-Profilti, die de gehele zaal in floodlight had gezet, maakte zowel buiten als binnen uitgebreide opnamen, die in het begin van de volgende week in de West zullen arriveren. Ook de Wereldomroep was uiteraard druk bezig.

Na het hondenweer van de laatste dagen werd de opening van de Conferentie begunstigd door zonnig lenteweer.

Reeds geruime tijd voor het vastgestelde uur van de opening der conferentie vulde de zaal zich geleidelijk met gedelegeerden en gasten met hun dames. Wij noemen van hen verschillende leden van de Ministerraad (voor zover zij niet zelf deel uitmaken van de Nederlandse delegatie), de voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer, leden van de Raad van State en vele andere autoriteiten, vertegenwoordigers van de handel en het bedrijfsleven, o.a. van de Bauxiet Maatschappij, de K.N.S.M. de C.P.I.M., Bruynzeel en Pont. Voorts waren aanwezig prof. Eysvoogel en dr á Campo van de Stichting Machinale Landbouw, ir Von Freyburg van de Algemene Cultuurmaatschappij, de heer Vermoesen, van de Surinaamse Scheepvaart Maatschappij, ir Van Beukering, directeur van de landbouw in Suriname, gouverneur Struycken van de Nederlandse Antillen, de president-directeuren van de K.N.S.M. en de B.P.M., de directeuren van de N.K.P.M. en van de Hollandsche Bank Unie.

Historisch gebeuren.

Langzamerhand ontstond in de zaal de sfeer, die buiten op het Binnenhof reeds sedert het ontwaken van de Hofstad zo sterk waarneembaar was geweest. Men stond hier op de drempel van een historische ontwikkeling, waarvan ook na het einde van de conferentie de eindfase nog niet in zicht zal zijn.

Naar mate het uur der opening naderbij kwam, kwam er meer tekening in de vergaderzaal. In de zetels der senatoren namen de gedelegeerden plaats, te linker zijde van de presidentszetel, die van het Rijksdeel Nederlandse Antillen, te rechter zijde die van Suriname. De Nederlandse gedelegeerden en hun adviseurs zaten naast hun collega's uit de overzeese Rijksdelen. De regeringstafel was voor deze gelegenheid weggebracht — om practische redenen uiteraard, maar niettemin symbolisch voor deze conferentie, waarop de regeringen der drie Rijksdelen op voet van gelijkheid de toekomstige staatsvorm van het Koninkrijk gaan bespreken.

Opening.

Om 10.30 uur Ned. tijd opende de ministerpresident, dr W. Drees, als voorzitter de conferentie. Naast hem waren op het presidentpodium gezeten aan zijn rechterzijde minister Peters en mr dr Buiskool en aan zijn linkerzijde mr dr Da Costa Gomez en de secretaris-generaal der conferentie, mr Van der Peyl.

Om 10.45 uur maakte dr Drees een aanvang met zijn openingsrede, welke om 10.58 beëindigd was. Terstond daarop volgden de redevoeringen van de voorzitters van de Nederlandse delegatie, minister Peters, van de Surinaamse delegatie en van de Antilliaanse delegatie.

De bijeenkomst werd om 11.10 uur geschorst. De gedelegeerden met hun adviseurs en de voorzitters begaven zich naar de koffiekamer om onder het genot van een kop koffie nader contact te bewerkstelligen.

Donderdagmiddag wordt onder voorzitterschap van minister Peters een besloten vergadering gehouden voor de regeling van procedurekwesties, het instellen van secties en dergelijke.

Donderdagavond wordt van vijf tot zeven uur door de Nederlandse regering een ontvangst gehouden in de Ridderzaal.

Dr. Drees geeft historisch overzicht

Dr Drees sprak als volgtt:

„Mijne heren leden, algemene adviseurs en adviseurs van de delegaties van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen.

Waar Hare Majesteit mij heeft aangewezen als Voorzitter van de Conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen, rust op mij de aangename plicht U allen, die bij deze plechtige openingszitting der conferentie aanwezig zijt, namens de Nederlandse Regering welkom te heten.

Ik ben er mij diep van bewust, dat het welslagen dezer conferentie voor Suriname en de Nederlandse Antillen in de eerste plaats, maar ook voor Nederland van groot belang kan worden. Ik zeg kan worden, omdat het niet alleen aankomt op de afspraken waarover overeenstemming wordt bereikt, maar nog meer op de verwerkelijking van hetgeen als eensgezinde beslissing in de protocollen van de conferentie wordt neergelegd.

Belangrijker dan 1948

In dit opzicht moet aan de resultaten van het te houden overleg bredere betekenis worden toegekend dan aan die, waartoe de conferentie in 1948 kwam. Toen immers betrof het een beraad tussen delegaties, die haar eigen weg moesten zoeken. De resoluties als zodanig binden geen enkele Regering.

Nu heeft het overleg plaats tussen de verantwoordelijke regeringen van Nederland, van Suriname en van de Nederlandse Antillen.

Wanneer de conferentie leidt tot een gemeenschappelijk standpunt, dan bindt dit standpunt de Regeringen, terwijl, gezien de samenstelling der delegaties, een redelijke verwachting mag worden gekoesterd, dat dit resultaat hier en overzee door de volksvertegenwoordigingen zal worden bekrachtigd.

Dit verschil in positie van de delegaties duidt al op de evolutie, welke de staatkundige verhouding tussen Nederland en de transatlantische Rijksdelen sinds de eerste conferentie heeft doorgemaakt.

Terugblik

In de korte spanne tijds toch van nog geen vier jaren heeft de ene staatsrechtelijke herziening na de andere zich voltrokken. In Mei 1948 trad een herziening van beide staatsregelingen in werking, waarbij reeds dadelijk aan de eigen organen van Suriname en de Nederlandse Antillen zo ver-gaande bevoegdheden werden overgedragen als binnen het raam van de toen geldende Nederlandse Grondwet mogelijk was, teneinde de bevolking grotere zelfstandigheid en meer zeggenschap in het bestuur dier gebiedsdelen te doen verkrijgen.

Inmiddels kwam in hetzelfde jaar 1948 een herziening van de Nederlandse Grondwet tot stand.

Hierbij werd de vestiging van een nieuwe rechtsorde in het vooruitzicht gesteld, waarbinnen — aldus artikel 208 — de gebieden de eigen belangen zelfstandig behartigen en op de voet van gelijkwaardigheid zijn verbonden tot verzorging van de gemeenschappelijke belangen en tot wederkerige bijstand, een en ander onder de waarborgen voor de rechtszekerheid, de fundamentele menselijke rechten en vrijheden, en deugdelijk bestuur.

Voorzover de overgang naar de nieuwe rechtsorde dit zou vorderen, opende de Grondwet de mogelijkheid tot afwijking van de meeste bepalingen der Grondwet.

Zij, die de beraadslagingen van de vorige conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen hebben gevolgd, zullen in de verwachting hebben geleefd, dat de nieuwe rechtsorde zou worden verwezenlijkt door de aanvaarding van de rijksgrondwet, waarvan het door de redactiecommissie dier conferentie samengesteld ontwerp in October 1948 aan de Regering ter kennisneming was gezonden.

Geen Rijksgrondwet

De gebeurtenissen zijn echter anders verlopen. Het was in die dagen nog volkomen onzeker hoe de zaken in Indonesië zich zouden afwikkelen en onder die omstandigheden was het niet mogelijk toen reeds de nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk te verwezenlijken.

De Regering heeft het daarom na rijp beraad doelmatig geacht de vraag van de toekomstige constructie van het Koninkrijk voorlopig te laten rusten en met toepassing van artikel 210 der grondwet een tijdelijke voorziening te treffen, waarbij kon worden tegemoetgekomen aan het in Suriname en in de Nederlandse Antillen levende verlangen tot het verkrijgen van autonomie. Door langdurig en intensief overleg is in verheugende mate overeenstemming over een dergelijke regeling bereikt. Bij de interimregelingen, voor Suriname begin 1950 en voor de Nederlandse Antillen begin 1951 in werking getreden, is aan beide gebiedsdelen de behartiging van hun eigen inwendige aangelegenheden door eigen organen overgelaten. In de interimregelingen werden tevens enige bepalingen opgenomen betreffende de samenwerking.

De reeks hervormingen is hiermede nog niet beëindigd. De toekenning van autonomie aan de Nederlandse Antillen, wekte en versterkte de behoefte aan grotere zelfstandigheid voor de eilanden.

Op aandrang uit de Nederlandse Antillen is — wederom na diepgaand overleg — daartoe een regeling bij algemene maatregel van bestuur tot stand gekomen. De Eilandenregeling trad eveneens begin 1951 in werking.

Indonesië uit de rij

Inmiddels was de souvereiniteit over Indonesië overgedragen en daarmede de reden vervallen, welke invoering van een nieuwe rechtsorde binnen het Koninkrijk niet wel mogelijk maakte. De voorbereiding voor een nieuwe conferentie kon thans ter hand genomen worden. De Regering had reeds ter inleiding van nader overleg in Februari 1950 een schets aangeboden van een Statuut, inhoudende grondslagen voor de samenwerking der drie Rijksdelen in het Koninkrijk. Na onderling overleg van de Regeringen der drie Rijksdelen zijn enige gemachtigden van elk hunner aangewezen, die een werkstuk hebben opgesteld, dat als basis van bespreking ter conferentie zal dienen.

Statuut

Aan Uwe Conferentie de taak te komen tot een ontwerp Statuut, dat op de in Grondwet en Statuut aangegeven wijze kan worden aanvaard en door H.M. de Koningin kan worden bevestigd. Deze taak zal geen lichte, maar kan wel een dankbare zijn. Het resultaat zij de bekroning van jaren van constructieve staatsrechtelijke arbeid en de aanvang van een nieuwe periode, waarin Suriname en de Nederlandse Antillen een geëigende plaats innemen in het Koninkrijk.

Er zijn wellicht enkelen onder U, die betreuren, dat het resultaat hetwelk van deze Conferentie wordt verwacht, niet het deel is geweest van de vorige Conferentie. Die jaren zijn echter niet verloren. Ik schetste U reeds welke staatsrechtelijke hervormingen elkaar op korte termijn opvolgden. Een groei-proces heeft zich voltrokken. Misschien zelfs was de tijd voor groei te kort gemeten. Mogelijkheid tot bezinning is geschapen en benut; het inzicht is gerijpt. Zo is men ginds en hier gaan inzien, dat gestreefd moet worden naar een sobere en eenvoudige opzet, wil men vermijden, dat personen, aan wier werkkracht de Surinaamse en Antilliaanse samenlevingen behoefte hebben, meer dan strikt nodig is daaraan worden onttrokken; wil men geen organen die niet snel en elastisch kunnen functioneren.

Het besef is levend geworden, dat in ons Koninkrijk van geheel eigen samenstelling een theoretisch zuivere structuur te omslachtig kan worden en dan geen doelmatige oplossing geeft. Eenvoudig zou het zijn als het ging om aangrenzend grondgebied in het Staatsverband op te nemen. Suriname en de Nederlandse Antillen liggen echter ver weg in een ander werelddeel. Zij verschillen van Nederland — in vrijwel ieder opzicht, in bevolkingsaantal en samenstelling, in economie, in financiële draagkracht, in algemeen ontwikkelingspeil, in historie.

Geen provinciaal verband

De oplossing is dus zeker ook niet te zoeken in gelijkschakeling in provinciaal verband; dat zou volkomen onreëel zijn en tot niet te overziene moeilijkheden leiden. Suriname en de Nederlandse Antillen zouden daarbij niet gebaat zijn en zijn daarop ook niet ingesteld.

In de eerste plaats werd de sterk levende wens bevredigd, eigen zaken zelf te kunnen behartigen. Nu deze autonomie is verkregen en in het Statuut staat te worden verankerd, kan ongedwongen en vrijwillig wederzijdse hulp en bijstand worden verleend bij de behartiging van de eigen belangen. Het daartoe te voeren geregeld commissoriaal overleg schept de gelegenheid elkaar beter te begrijpen en te waarderen.

Ik houd mij er van overtuigd, dat in de verschillende delen van het Koninkrijk de gezindheid tot samenwerken aanwezig is en de bereidheid iets op te offeren om gezamenlijk sterker te staan in de wereld.

De onderlinge bijstand zie ik als van bijzondere betekenis. In dit verband mag ik niet nalaten te wijzen op de mogelijkheden van Suriname, die niet ten volle zijn onderzocht.

De openlegging van dit land is een grootse taak, die het eigen vermogen te boven gaat. Nederland zal hier nuttige bijstand kunnen en willen verlenen, in het besef, dat met versterking van een deel het belang van het geheel wordt gediend.

Is ook de samenwerking in de Koninkrijksorganen in wezen niet een vorm van onderlinge bijstand? Spitsing zou een doelmatig bestuur uitermate bezwaarlijk maken, hetgeen het behoud van belangrijke welvaartsbronnen in gevaar zou kunnen brengen.

Gedenkwaardige woorden van Hare Majesteit

„En wij kennen allen de gulden waarheid van het feit, dat men ook beter tot zijn recht komt dan alleen, eenzaam en mokkend in zijn hoge souvereiniteit. Ik spreek niet over gedwongen samengaan, maar over samenwerking. Dit woord houdt alles vrijwillige en hoogste verantwoordelijkheid in.

Dit alles geldt over de hele linie voor de enkele mens, het geldt tussen naties en ook voor alle andere soorten van groeperingen van mensen: dat samenwerking nog nooit iemand heeft pijn gedaan, integendeel geholpen en vaak meer geholpen dan werd verwacht".

Deze woorden, door onze geëerbiedigde Koningin 1950 uitgesproken, zijn ook op de samenwerking van onze drie Rijksdelen van toepassing. Te eerder omdat daarbij de goede zijden van onze eeuwenlange verbondenheid zullen aan de dag treden, onze gemeenschappelijke tradities op cultureel, staatkundig en deels op godsdienstig terrein zullen worden versterkt.

Moeilijkheden

Wordt aldus volle aandacht gegeven aan de behartiging van eigen aangelegenheden, zo veel mogelijk met wederzijdse hulp en bijstand, dan zijn de moeilijkheden bij de behartiging van de aangelegenheden van het Koninkrijk lichter te overwinnen. Die moeilijkheden zij er niettemin.

De vorige Conferentie heeft er mee geworsteld; de door haar aangenomen resoluties getuigen er van. Die resoluties zijn grotendeels in de Interimregelingen verwerkelijkt en hebben in het Werkstuk hun weerklank gevonden. Het is er verre van, dat de vorige Conferentie vergeefs werk zou hebben gedaan! Ten aanzien van de organen van het Koninkrijk en de te volgen procedure is echter een eenvoudiger opzet aan te bevelen. Te eerder omdat de aangelegenheden van het Koninkrijk zich vermoedelijk in hoofdzaak beperken tot defensie, buitenlandse betrekkingen en de waarborgen van de fundamentele rechten en vrijheden, van de rechtszekerheid en van de deugdelijkheid van het bestuur. Het systeem in het Werkstuk neergelegd zal wellicht na het aanbrengen van de nodige wijzigingen een bevredigende oplossing bieden.

Gunstig teken

Ik acht het een gunstig teken, dat deze Conferentie niet wordt gehouden ter afsluiting van een conflict, maar ter bezegeling van een intensieve samenwerking.

Besluit

Ik moge besluiten met nog een aanhaling en wel uit een rede,

het nieuws van vandaag

Vandaag begint de Ronde Tafelconferentie en dat is een historisch gebeuren. Bij belangrijke gebeurtenissen als deze, waardoor het lot van landen en volken voor een onbepaalde periode aaneengesmeed wordt, is het gepast de beste wensen voor succes ten geleide mee te geven. Men pleegt dit te doen, zelfs al heeft men achter in het hoofd vele bedenkingen en twijfels verzameld. Men knijpt op zulk een moment een oog dicht en geeft uitdrukking aan de hoop op het beste.

Bij dit passend gebruik willen wij ons van ganser harte aansluiten, ofschoon het onze lezers niet onbekend zal zijn, dat er in ons hoofd t.a.v. deze conferentie bijzonder veel bedenkingen en twijfels huizen. Wij hebben daar herhaaldelijk, en niet zonder argumenten, uitdrukking aan gegeven. Desondanks lijkt ons een beschuldiging van pessimisme, of van een negatieve mentaliteit niet ad rem. Wij houden de mogelijkheid zeer wel open, dat onze argumenten stuk voor stuk te ontzenuwen zijn door meer klemmende redenen en dat dus onze bedenkingen niet gerechtvaardigd zijn. Maar zolang zij staan, zou het struisvogelpolitiek onzerzijds zijn er vanwege de importantie van het moment de ogen voor te sluiten en succes verzekerd te achten enkel en alleen, omdat het een R.T.C. tussen Nederland en haar Overzeese gebiedsdelen is.

Men treft de bezwaren tegen het „Werkstuk" wel eens weerlegd niet omdat deze bezwaren zelf aangetast kunnen worden, maar door de opmerking, dat het Werkstuk „maar" een Werkstuk is, een soort handleiding, een bepaald uitgangspunt, vanwaar uit het oprecht verlangen iets tot stand te brengen dat van wederzijds nut is voor de verschillende partners moet komen tot een nieuw ontwerp. Deze zienswijze mag de schone wens tot vader hebben, doch zeker niet de werkelijkheid.

Want vooreerst is het Werkstuk in de zienswijze van de initiatiefnemers nimmer „slechts" een soort „handleiding of uitgangspunt" geweest.

De procedure van Regeringscommissies tot ontwerp

Beste wensen

er van; en van studiecommissies ter bestudering, die vrijwel automatisch de delegaties ter R.T.C. zouden vormen: deze procedure bedoelde het Werkstuk niet tot een uitgangspunt, maar zoveel mogelijk tot een eindpunt te maken. Niet tot een handleiding voor een nieuw ontwerp, maar tot een ontwerp, waaraan wellicht enige minder essentiële hoeken bijgeschaafd zouden moeten worden, maar dat toch ten principale met instemming van de grote meerderheid der gedelegerden naar de R.T.C. zou worden gedragen. Dat was het oogmerk, en dat dit geen feit geworden is, is niet te wijten aan de bedoeling maar aan het feit dat het met het „oprecht verlangen iets tot stand te brengen tot wederzijds nut", niet zo florissant gesteld was als sommigen wel al te optimistisch veronderstellen.

Dat het „Werkstuk" veel meer een „beginpunt" dan een eindpunt geworden is, ligt niet aan de bedoeling die de opstellers daarmee hadden. Het ligt aan het feit, dat het veel te laat aan de studiecommissie ter bestudering werd aangeboden, of dat de datum der R.T.C. te vroeg gesteld werd), en het ligt aan het feit, dat, op de Antillen althans, een belangrijke groep dissidente studenten hun objecties in de studieperiode voor zich hielden om ze met des te destructiever effect ter R.T.C. te kunnen lozen.

Wij sluiten ons van harte en zonder een zweem van ironie aan bij degenen, die de R.T.C. welke heden een aanvang neemt, het grootste en onvervankelijkste succes toewensen. En onze wensen zijn des te vuriger, naarmate onze menselijke berekeningen van de kansen meer ruimte tot twijfel laten.

Recht tot het Hart

Een gulden roekeloos uitgegeven is niet onherstelbaar; een kwartier nutteloos besteden wel.

Per KLM arriveerde de eerste zending Nederlandse kuikens voor de kippenfarm „Bonaire" op het vliegveld Kralendijk. Het was een gepiep van jewelste dat uit de dozen opsteeg. Binnenkort zullen de beestjes moeten laten zien wat zij waard zijn, want verse eieren zijn zeer gewild in de Antillen.

die Z.K.H. Prins Bernhard tijdens zijn bezoek aan de Nederlandse Antillen in 1950 heeft uitgesproken:

„Volken, die met behoud van eigen karakter in vrijheid samengaan en een harmonische eenheid opbouwen, kunnen aan de wereld tot voorbeeld strekken".

Moge die wijsheid en dit inzicht U'w deel zijn, opdat U Uw taak voorspoedig kunt volbrengen.

Hiermede verklaar ik de Conferentie geopend".

Ir. Peters spreekt van amendementen

Nadat Dr Drees was uitgesproken, was het woord aan de voorzitter van de Nederlandse Delegatie, minister Ir L.A.H. Peters die als volgt sprak:

„Mijnheer de voorzitter,

Nu reeds door U een overzicht is gegeven der staatsrechtelijke hervorming welke zich de laatste jaren voltrokken hebben, meen ik mij te mogen bepalen tot een kort woord.

Terecht heeft U de nadruk gelegd op de betekenis van het gevoerde overleg in het jongste verleden en van de noodzakelijke bereidheid elkaar in de toekomst hulp en bijstand te verlenen bij de behartiging der eigen belangen.

De Nederlandse delegatie is bezield met het verlangen het hare bij te dragen tot het welslagen van de conferentie.

Zij heeft het door gemachtigden der regeringen der drie Rijksdelen opgestelde Werkstuk grondig bestudeerd en in een reeks vergaderingen besproken, met in acht neming der adviezen der aan de delegatie toegevoegde adviseurs, zomede van de onderhands ontvangen opmerkingen en van in tijdschriften en dagbladen gepubliceerde beschouwingen.

Oordeel gevormd

Mede dank zij deze waardevolle voorlichting heeft zij zich een oordeel gevormd omtrent de algemene opzet van het werkstuk en van de onderdelen ervan, waarvan enkele verstrekkende betekenis hebben en diep ingrijpen in het bestaande Nederlandse staatsbestel. De integratie in het Koninkrijk van twee Rijksdelen, welke tot voor kort geen zelfstandige status hadden, het toekennen van een geëigende plaats aan die Rijksdelen in de organen van het Koninkrijk en het verlenen van passende invloed daarin aan die Rijksdelen is een gewichtig vraagstuk, dat naast kennis van zaken rustig en duurzaam overleg vereist. Rustig overlg, dat voortvarendheid niet uitsluit, doch onverenigbaar is met overhaasting. De wil om tot overeenstemming te komen, zal ook moeten daartoe offers worden gebracht, is mede voorwaarde voor het welslagen. Meningsverschillen van lokale aard dienen ondergeschikt gemaakt te worden aan het hogere doel; invloeden welke niet het belang van het Koninkrijk beogen moeten worden uitgeschakeld. Het is onze zaak, alleen van ons drieen, een nieuwe rechtsorde te vestigen, een rechtsorde in het Koninkrijk. Het is onze zaak het Koninkrijk te handhaven als een rechtsstaat in al zijn delen.

Amendementen in de pen

Van deze gedachten bij de beoordeling van het werkstuk uitgaande heeft de Nederlandse delegatie als vrucht van haar besprekingen een aantal wijzigingen van het werkstuk geformuleerd, welke zij aan de conferentie zal voorleggen; wijzigingen, waarvan enkele van meer principiele aard zijn — hoewel het systeem geheel onverlet latend — doch waarvan de meeste beogen misvattingen te vermijden en de strekking der bepalingen te verduidelijken.

Zij zullen met het werkstuk zelf en met de wijzigingen, die vermoedelijk door de andere delegaties zullen worden voorgesteld, stof leveren voor een levendige en langdurige gedachtenwisseling, alvorens kan worden overgegaan tot vormgeving in een ontwerpstatuut, de taak aan de conferentie bij het instellingsbesluit opgedragen. Er is geen reden om te veronderstellen, dat de conferentie daarin niet zou slagen, nu het oprechte verlangen bestaat om gezamenlijk tot een oplossing te komen. Bij herhaling in omonwonden hebben zowel Suriname als de Antillen uitgesproken, dat zij de band met het Huis van Oranje niet willen verbreken en binnen het Koninkrijk willen blijven. Bij deze geestesgesteldheid mag de verwachting worden gekoesterd, dat de moeilijkheden, die inderdaad niet te onderschatten zijn, overwonnen zullen worden.

De Nederlandse delegatie zal in goede gezindheid tot samenwerking niet bij de andere achterstaan. Zij is er van overtuigd, daarmede het welzijn van elk der landen te bevorderen en de verbondenheid in het Koninkrijk te verstevigen.

Met Gods onmisbare zegen hopen wij in grote eensgezindheid een arbeid te verrichten, waarop met dankbaarheid kan worden teruggezien en welke tot in verre toekomst tot ons aller heil kan strekken".

Dr. Buiskool verwacht in ieder geval gelijkwaardige plaats voor Suriname

De voorzitter van de Surinaamse delegatie, mr dr J.J. Buiskool, sprak de volgende rede uit:

Geen lichte taak

„Met belangstelling heeft de Surinaamse delegatie kennis genomen van de zojuist door U uitgesproken openingsrede. Met deze rede is, naar wij mogen verwachten, de laatste fase aangevangen van de verwezenlijking der beloften, welke aan de Overzeese Rijksdelen zijn gedaan door H.M. Koningin Wilhelmina in Haar befaamd geworden rede van 7 December 1942. De strekking van die beloften is reeds in de grondwetsherziening van 1948 neergelegd, terwijl bij de invoering van de Interimregelingen bijzonderlijk aandacht geschonken werd aan de zelfstandigheid der Overzeese Rijksdelen in de eigen interne zaken.

Werden, gelijk door U werd aangestipt, in de Interimregelingen tevens enige bepalingen opgenomen betreffende de samenwerking der Rijksdelen, thans staan wij voor de taak deze samenwerking uit te bouwen tot de nieuwe Rijksstructuur, waarop artikel 208 van de Grondwet doelt. Voorwaar, deze taak is niet licht te noemen wegens de grote verscheidenheid der samenstellende delen van het te vernieuwen Koninkrijk. Tot welke constructie de Conferentie ook moge komen, zij zal in elk geval aan de Amerikaanse Rijksdelen een gelijkwaardige plaats in het Koninkrijk moeten verschaffen.

Bij haar streven deze grondwettelijke eis te verwezenlijken zullen de delegaties de eisen, die de realiteit stelt, niet uit het oog mogen verliezen. Daarbij ware te bedenken, dat het niet in de eerste plaats aankomt op de geschreven bepalingen, maar veeleer op ondering vertrouwen en op de wil om elkaars behoeften en omstandigheden te begrijpen en te verstaan. Wij weten, dat het niet altijd gemakkelijk is vanuit Nederland de uitingen der gevoelens en gedachten van de Surinaamse bevolking juist te waarderen, terwijl de gedurende eeuwen bestaand hebbende verhouding Nederland er nog licht toe brengt te menen, dat het de belangen van land en volk van Suriname beter kan beoordelen dan de eigen bevolking dit vermag. Suriname heeft zijn eigen aard. Gelegen in een ander deel van de wereld als Nederland heeft het andere aanrakingen en belangen. Ook in de beslissing der gemeenschappelijke aangelegenheden zullen derhalve de eigen Surinaamse belangen volledig tot hun recht moeten kunnen komen.

Economische hulp

Met grote belangstelling heeft onze delegatie beluisterd hetgeen door U is gezegd omtrent de onderlinge bijstand, in het bijzonder met betrekking tot de mogelijkheden van Suriname. Wij realiseren ons, dat de openlegging van ons land een taak is van zodanige omvang, dat zij de eigen krachten te boven gaat. Met erkentelijkheid nemen wij kennis van Uw verklaring, dat Nederland hierin bijstand kan en wil verlenen. Wij zullen gaarne overleg plegen om te komen tot een vorm van cooperatie, welke onze beide landen zal bevredigen. Zo zien wij ook in deze aangelegenheid als het ware een mogelijkheid om levende kracht in het Koninkrijk te scheppen. Die levende kracht zien wij in het elkaar vinden in vrij overleg meer dan in bepalingen van staatsrechtelijke aard. Mogen wij er eendrachtig in slagen dat doel te bereiken", aldus de heer Buiskool.

Dr. d. C. Gomez vindt levensvatbaarheid belangrijker dan vorm

Als laatste spreker op de plechtige openingszitting van de Ronde Tafel Conferentie voerde heden het woord de voorzitter van de Antilliaanse delegatie, mr dr M.F. da Costa Gomez.

Deze sprak als volgt:

„Namens de Antilliaanse delegatie betuig ik dank aan Hare Majesteit voor de bijeenroeping van deze tweede conferentie Nederland- Suriname- Nederlandse Antillen. De Nederlandse regering zijn wij erkentelijk voor de gelegenheid, die zij daartoe heeft geboden. De bereidwilligheid om wederom op het hoogste niveau overleg te plegen schept de verwachting, dat een eigen vorm zal worden gevonden, waarin elk der landen past in het Koninkrijk.

Doch hoe belangrijk de vormgeving ook zij, de levensvatbaarheid van onze schepping ligt in het vertrouwen, dat wij elkander schenken, in de bezieling, die wij leggen in ons werk.

De kern ligt niet in het streven naar eenheid, maar in de wil tot samenwerking en de bereidheid tot wederzijdse steun en bijstand.

Lang is de binding gezocht in de geschiedenis en juridische formules, terwijl die binding in werkelijkheid bestaat in de culturele traditie, die waardevolle burgerlijke deugden schiep, een onkreukbaar bestuursapparaat, dat de rechtszekerheid bevordert, en de ondernemingsdurf, die de economisch zwakkere delen van het Rijk tot grote welvaart bracht. Daarom verheugt het ons, dat het overleg der gemachtigden van de Nederlandse, Surinaamse en Antilliaanse regeringen geleid heeft tot de aanbieding van een Werkstuk, dat op deze grondslagen de samenwerking tussen de landen wil regelen op practische, eenvoudige en doeltreffende wijze. Wellicht wordt de taak van de conferentie daardoor verlicht.

Lof aan vroegere medewerkers

Met een enkel woord hebt U, mijnheer de voorzitter, de voorgeschiedenis van deze conferentie aangestipt. Het is voor ons thans niet nodig nog verder daarop in te gaan, hoewel het ons aangenaam was te horen, dat U een open oog hebt voor de staatkundige ontwikkeling der Antillen. Deze ontwikkeling, voltrokken in het ontwerp-Rijksgrondwet van 1948, kwam tengevolge van de door u genoemde omstandigheden niet tot verwezenlijking. Het is evenwel passend, dat ook wij, ons voor de tweede maal zettend aan de arbeid tot voleindiging van de staatkundige ontwikkeling der Antillen in het Rijksverband, hen niet vergeten, die in 1948 een krachtige poging hebben ondernomen om de Antillen een waardige plaats in het Koninkrijk te geven. Voor de kostbare bijdragen in het ontwerp-Rijksgrondwet zeggen wij alle thans niet aanwezige medewerkers in het belang van de zelfstandigheid der Antillen in het verband van het Koninkrijk dank.

Moge de geneigdheid tot wederzijds begrijpen en toenadering onder Gods zegen als grondslag worden aanvaard van het Statuut, dat wij gezamenlijk voor het Koninkrijk zullen maken", aldus besloot mr dr Da Costa Gomez.

"Prinses Beatrix" droeg koninklijke ouders naar Washington

Regenbuien konden geestdrift niet doven

Washington — De in de afgelopen nacht nog door onweer en striemende regen bezochte hoofdstad ontving het Koninklijk Paar toch onder een schone hemel. Ook een plotselinge bui, later bij de triomphale intocht, vermocht het enthousiasme niet te doven.

Precies om zestien uur plaatselijke tijd landde het vliegtuig op de National Airport. Het Koninklijk Paar bleef even bovenaan de statietrap staan, terwijl door een batterij 21 saluutschoten werden gelost. Daarna stelde de chef van het Protocol Truman aan zijn koninklijke gasten voor, waarna, volgens hetzelfde protocol de Koningin minister Stikker en de overige leden van het gevolg aan Truman voorstelde, waarop Truman zeven leden van het kabinet, te beginnen met Acheson, bekend maakte.

Alle activiteit boven de anders zo drukke luchthaven lag volledig stil.

Jammer van Margaret.

Na de bekendmaking leidde Truman het Koninklijk Paar naar een podium, waar hij H.M. de Koningin officieel ontving met te zeggen, dat het hem een groot genoegen was Haar en Prins Bernhard welkom te mogen heten. „Het spijt mij", zo zeide hij, „dat mijn dochter Margaret niet aanwezig is, maar zij maakt een concerttreis langs de Westkust". Onder het oog van film-, televisie- en perscamera's antwoordde koningin Juliana, dat zij zeer dankbaar was voor de vriendelijke woorden en dat zij het inderdaad jammer vond, dat Margaret niet aanwezig kon zijn. Zij zeide de groeten van het Nederlandse volk te komen brengen, hetgeen zij als Haar voornaamste opdracht beschouwde.

In het minder formele gesprek, dat daarop volgde, zeide de Koningin, dat Margaret Truman eigenlijk niet meer haar eigen baas is, waarop Truman gevat zeide: „Margarets vader is zelfs niet meer zijn eigen baas".

De stoet.

De President leidde zijn gasten naar de ere-wacht, die na het spelen van het Wilhelmus en de Stars Spangled Banner geinspecteerd werd. Daarop werd onmiddellijk naar de wachtende auto's gegaan. De gehele stoet bestond uit zeven wagens, met in de eerste de Koningin en president Truman, in de tweede Prins Bernhard en mevrouw Truman en in de derde minister en mevrouw Acheson met minister Stikker. Om ongeveer half vijf vertrok de stoet. Langs de route bevond zich een cordon van duizenden soldaten, mariniers en leden van het luchtmacht-personeel, dat ettelijke mijlen op Constitution Avenue lang was. Achter het massieve cordon bevonden zich op talrijke plaatsen duizenden inwoners van Washington, vele rijen dik. Na 25 minuten werd het stadhuis bereikt, waar zich een ere-wacht bevond van een vrouwelijk legerbataljon.

Sleutel van Washington overhandigd.

De voorzitter van de raad van commissarissen van het district Columbia (Washington), de heer Young, overhandigde de sleutel van de stad aan de Koningin en noemde het een genoegen het Koninklijk Paar en het gevolg welkom te heten. Sinds de geboorte van het land zijn de banden met Nederland nauw geweest, gezien Nederlands belangrijke rol bij de ontdekking, de verkenning en de organisatie. In 1782 heeft Nederland de Amerikaanse Republick als eerste erkend en Amsterdamse bankiers hebben haar de eerste lening gegeven.

Terwijl zij de sleutel aannam, zeide de Koningin dit grote voorrecht op prijs te stellen, waarna zij op minder officiële toon vroeg of zij de sleutel werkelijk houden mocht. Na het bevestigende antwoord glimlachte zij en zij verklaarde, dat dit geschenk een aangenaam aandenken zou zijn aan een aangenaam bezoek.

Toen het gezelschap naar de auto's terugging, brak er een plotselinge regenbui los, die echter spoedig ophield; de kap van de auto van Truman kon toen weer open.

In het Witte Huis.

Om kwart over vijf reed de auto het park van het Witte Huis in, waar het Koninklijk echtpaar, alsmede het echtpaar Truman poseerde voor de fotografen alvorens de ambtswoning binnen te gaan.

Nadat de Koningin en de Prins zich in hun appartementen verfrist hadden, werd door President Truman een informele thee aangeboden. Terwille van de televisiecamera's, die nog niet geheel gereed waren, toen het vliegtuig boven de luchthaven verscheen, had de koningin de landing twaalf minuten uitgesteld en was de machine blijven rondcirkelen.

Des avonds bood president Truman een banket aan in het Carlton Hotel, waarop de Koningin een toast uitbracht. „De wens voor het bezoek kwam van onze zijde en van Uw zijde", aldus de Koningin. Zij noemde President Truman de vertegenwoordiger van de Amerikaanse menslievendheid gedurende en na de oorlog. De Koningin verklaarde, dat het Nederlandse Volk vol dankbaarheid is jegens het Amerikaanse Volk.

In zijn antwoord zeide Truman te hopen, dat het Koninklijk Paar nog grotere sympathie voor Amerika zal krijgen, dan het reeds toonde bij zijn aankomst te bezitten.

Alle zestig gasten droegen avondkleding met decoraties.

"Het Parool" waarschuwt tegen paternalisme en te grote degelijkheid

— Het dagblad „Het Parool" heeft gisteren een hoofdartikel gewijd aan de R.T.C. met de West. Het acht het nog geenszins vaststaand, dat ook deze R.T.C. tot het beoogde doel zal leiden, waarvoor verschillende redenen zijn, waaraan niemand iets veranderen kan en die deels het resultaat zijn van het gevolgde en niet altijd even gelukkige beleid.

Het Werkstuk biedt in menig opzicht een aantrekkelijke oplossing, doch niet iedereen is even gelukkig met de ontworpen procedure. Aan de Nederlandse kant zijn sommigen geneigd om te menen, dat aan de twee overzeese Rijksdelen op deze wijze een in verhouding tot hun bevolkingstal een onevenredige invloed wordt toegekend. In Suriname en de Antillen daarentegen zijn velen al evenmin geestdriftig. Daar vindt men, dat Nederland zich al te veel rechten heeft voorbehouden en dat de band met het Moederland zo nauw blijft, dat hij als knellend zal worden ervaren. Dientengevolge schijnt de opvatting, dat men voorlopig eerst maar eens moest zien hoe de Interimregeling in de practijk werkt, in Suriname en de Antillen terrein te winnen. Velen beschouwen de huidige R.T.C. als voorbarig en voornamelijk ingegeven door het Nederlandse verlangen om voor het internationale forum een goede beurt te maken.

Ook wie geneigd is over deze kijk op de zaak te glimlachen, zal goed doen er rekening mee te houden, dat zij bestaat. Gebeurt dat niet, dan zou men nog wel eens onaangename verrassingen kunnen beleven. Er staat voor ons land internationaal het een en ander op het spel. De gang van zaken op de laatst gehouden Assemblée van de Verenigde Naties bewees dat ten overvloede. Vooral de Zuid-Amerikaanse republieken zien met Argus-ogen toe, of zij geen sporen kunnen ontdekken van kolonialisme. Nu is een der kenmerkendste trekken van het Nederlandse koloniale stelsel altijd geweest een op zichzelf door niet onzekere motieven ingegeven paternalisme, zo in de geest van: laat dat nu maar aan ons over, wij weten het beste wat goed voor u is. Er is weinig, dat een jong en gevoelig nationalisme zo tot het uiterste drijft en irriteert als juist deze houding. Het is daarom te hopen, dat men van Nederlandse kant de tactvolle terughoudendheid dezer gevoeligheden zal weten te ontzien zonder in het andere uiterste te vervallen en zich door de theorie der gelijkwaardigheid tot practisch onbruikbare constructies te laten verleiden. Het gevaar voor het laatste is trouwens o.i. ditmaal aanzienlijk kleiner dan voor het eerste.

En dan is er nog een klip, die men zal moeten omzeilen. Onze voorzichtige en degelijke volksaard brengt met zich, dat wij gaarne bijzonder veel geregeld willen zien en in schriftelijke overeenkomsten vastgelegd. Wij willen graag precies weten waar wij aan toe zijn en willen voorzieningen voor alle eventualiteiten.

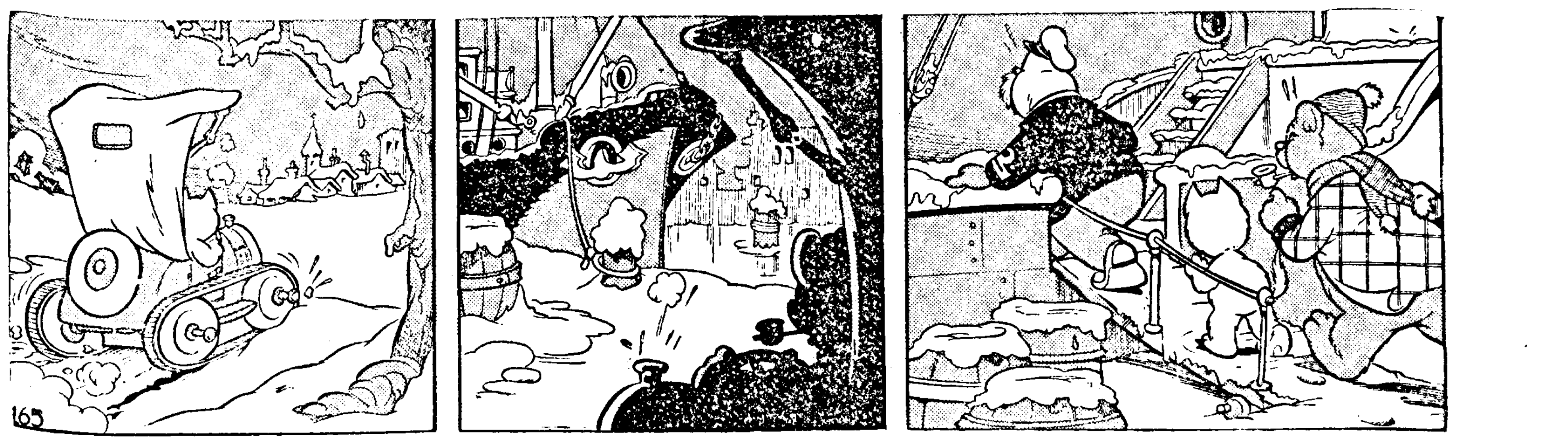
Laten wij ons er echter van doordringen, dat een op papier prachtige regeling nog geen definitieve oplossing betekent. In dat opzicht heeft Nederland de laatste jaren toch wel enig leergeld betaald. Liever een vage afspraak, waarbij allerlei vragen overblijven, dan een sluitend systeem, dat in zichzelf al een kiem draagt van een derde R.T.C. met de West, om ginds als onbevredigend gevoelde resultaten weg te werken!, aldus „Het Parool".

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig van Dinsdag is hedenochtend 00.36 uur Ned. tijd op Schiphol geland.

1134

Tom Poes en de nieuwe ijstijd

Het moet gezegd worden, dat de Oude Schicht zich kranig hield. Zo nu en dan gleden de rupsbanden wel eens uit en maakte het wagentje een rare schuiver, maar alles bij elkaar ploegde hij toch dapper door de sneeuw. De stad kwam dan ook al spoedig in zicht. Maar het was een droevige toestand. Alles was ondergesneeuwd en dichtgevroren en er was vrijwel niemand, die zich op straat waagde, zó koud was het. Ook de haven lag dicht en de goede „Albatros" — het schip van Wal Rus was wit besneeuwd en verlaten.

„Kom maar mee!" bromde de kapitein, toen de Oude Schicht al slippend stilstond. „Ik zal je de hut van mijn passagier wijzen, maar je krijgt geen sleutels van me! Ik laat niemand in die hut toe, denk daar aan!"

„Kom, kom!" riep heer Ollie opgeruimd. „Geld speelt geen rol, heer Rus! U hoeft niets te doen dan die hut wijzen en dan een eindje gaan wandelen? Wij zorgen voor de rest, niet waar, Tom Poes? Zeg maar, wat U daar voor hebben moet!"

CURACAO

VORDERING AFGEWEZEN

Enige tijd geleden werd een Chinees Ch. S. T. na het uitzitten van zijn straftijd terzake het plegen van een misdrijf weer in verzekerde bewaring gesteld in afwachting voor zijn definitieve uitzetting.

Hiertegen kwam mr S.W. v.d. Meer in verzet en betoogde dat verdachte, die lange tijd had te wachten op zijn uitzetting daar transport naar het vaderland niet binnen korte tijd in het vooruitzicht kon worden gesteld, wederrechtelijk van zijn vrijheid was beroofd en vroeg de rechter in eerste instantie de man uit zijn detentie te verlossen.

De vordering werd afgewezen, een dezer dagen diende deze zaak nogmaals voor het Hof. Ook hier bevestigde de president het vonnis in eerste instantie geveld. Het merkwaardige is nu, dat T. ineens wel transport gelegenheid heeft gevonden en zodoende nog deze week kan vertrekken.

DE STILLE OMGANG

Aan de „Stille Omgang" te Amsterdam hebben deelgenomen mr L. Weeber, mr I. C. Debrot en zijn broer Charley.

ZIEKENBEHANDELING

Op Fleur de Marie heeft zich een niet alledaags geval voorgedaan van ziekenbehandeling. Politie assistentie werd verzocht voor de 14-jarige H.M., die sedert November van het vorig jaar ziek te bed lag en in erge mate leed aan scabies.

De dokter was er sedert lange tijd niet meer aan te pas geweest en de moeder dacht dat met kerosine baden het geval wel te genezen zou zijn. Daar de dochter min of meer leed aan inwendige geestelijke ziekten werd zij naar Rustoord overgebracht.

MR S.W. V.D. MEER VERTREKT BINNENKORT TER RTC

Door tal van omstandigheden heeft het lid van de Delegatie der Nederlandse Antillen, mr S.W. v.d. Meer, niet op tijd kunnen vertrekken.

Hij heeft derhalve een brief gericht aan de voorzitter der Conferentie, die als volgt luidt:

„Tot mijn spijt moet ik berichten dat het mij niet mogelijk is bij de aanvang van de conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen in Nederland aanwezig te zijn. Na overleg heb ik besloten niet te bedanken voor mijn benoeming als vertegenwoordiger van de NA bij deze conferentie, doch te trachten — zij het iets later —, aan de werkzaamheden daarvan deel te nemen.

Ik verzoek Uwe Excellentie mij te willen excuseren en van het vorenstaande kennis te willen geven aan de conferentie".

Naar wij vernemen zal mr v.d. Meer binnen enkele dagen vertrekken, tevens zal hij met zijn gezin met verlof gaan.

HAAIEN OP DE KUST

Gistermiddag is door vissers een haai van ruim 2½ meter gevangen. Het had volgens onze zegsman enkele „kleinere" haaitjes in de maag, klaarblijkelijk als maagvulling, want het beest had nóg honger. Het werd buitengaats gevangen. Het vlees werd verkocht.

FILMBEZOEK

Binnenkort zal de heer Vriesman van de Sticusa, afdeling Film, die momenteel in Suriname vertoeft, een bezoek aan de Antillen brengen teneinde zich op de hoogte te stellen van de gang van zaken. Hij zal dan tevens meebrengen de bekende en uitstekende film van Hans Richter „Money, that dreams can buy". De heer Vriesman zal deze film voor de Curaçaose Filmliga vertonen en tevens daarbij een inleiding houden. Dit belooft dus voor de filmliga een bijzondere avond te worden. Deze film zal ook vertoond worden op Aruba.

HET VERKEER

Het was gisteren rustig op de weg, er was slechts één lichte aanrijding.

GEDRANG EN GUMMIKNUPPEL

Somtijds weet het publiek zich niet altijd naar behoren te gedragen voor de cassa's der bioscopen.

Dit bleek gisteravond weer voor Cinelandia, waar men begon te dringen, zodat de voorsten in de allereerste linie in de verdrukking geraakten. De politie kwam er aan te pas en met zes man werd met de gummiknuppel in de vuist de orde gehandhaafd.

DANSAVOND

Het bestuur van Vaersenbaai is weer actief en heeft voor leden, donateurs en begunstigers een dansavond georganiseerd, welke gehouden zal worden op Zaterdagavond a.s., aanvang 20.00 uur.

RIFDRUKTE IN MAART

In Maart bezochten totaal 4743 bezoekers het zwembad, de vorige maand was dit aantal 4808.

DE GASLAMP

De man J. G. werd aangehouden. Hij had een gaslamp meegenomen, hij werd in het bezit van deze lamp aangetroffen.

VERNIELING

De 29-jarige M.J. die bij kennissen zat te „borrelen" kreeg zo'n herrie, dat hij het meubilair en het huisraad vernielde. De politie sloot de man maar op.

OPSPORING

De vrouw V. I. verzocht opsporing van een bij haar inwonende dochter I. I. en oud 16 jaar. Dit meisje is sedert 31 Maart l.l. op stap gegaan en niet meer in de ouderlijke woning teruggezien.

HET WEER

Max. temp. 30,3 C (86,5 F), min. 25 C (77 F) en gem. 27 C (80,6 F). Vochtigheidsgehalte 71%. Bewolking: licht bewolkt 16 en bewolkt 8 uren. Windsnelheid: max. 18, min. 10 en gem. 14 knopen.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Zuliah van Pto. Cabello naar Aruba, **Sucre** van La Guaira, **Tapanaghony** naar Haiti, **Telamon** van Aruba en **Hornero** van Buenos Aires.

D'R IN EN D'R UIT

Hato: binnen 12 en uit 11 vliegtuigen. Er landden 186 passagiers, waarvan 61 in transito, 91 vertrokken.

Haven: in: 5 vrachtschepen (2), 16 tankers (10) en 6 zeilboten (1).

Er kwamen 23 passagiers aan, 10 in transito en één vertrok.

VERKOUDEN

Soms kunnen wij niet schrijven, omdat ons hoofd te leeg is.

Er zit dan geen enkel idee in en er wil geen enkel idee in komen.

Soms kunnen wij niet schrijven, omdat ons hoofd te vol is. De ideeën verdringen er elkaar dan in en dan kan er geen enkel idee uit komen.

Soms kunnen wij niet schrijven, omdat ons hoofd te leeg is vanwege het feit, dat het te vol is.

Dan zijn wij, zoals nu, verkouden.

GAAT U MET VERLOF NAAR EUROPA?

N.a.v. ons artikel „Gaat U met verlof naar Europa" waarin wij melding maakten van de z.g. „Transbussen" kunnen wij belanghebbenden mededelen, dat het Reisbureau van CTC voor de Ned. Antillen vertegenwoordiger is. U kunt dus alle inlichtingen e.d. daar bekomen.

Van de boekenplank

Herman IJzerman. — Bonte rijmpjes. Wereld Bibliotheek — A'dam.

Van de **Wereldbibliotheek** is er verschenen „Bonte Rijmpjes", een keurige bundel rijmpjes voor de kinderen. Leuke vlotte verhaaltjes op rijm gesteld door de bekende auteur van jeugdwerken Herman IJzerman, die met deze uitgave een welkome aanvulling heeft geleverd in de jeugdbibliotheek. Voor moeder en vader, die het soms zo moeilijk hebben de kinderfantasie te blijven prikkenlen met verhaaltjes, als we het zo eens noemen mogen, is hieruit voldoende te putten om de kinderen boeiend te onderhouden.

De typografische verzorging is prima, de prentjes zijn in kleuren uitgevoerd, zodat het visuele gestreeld wordt. Hoe dan ook, een lezenswaardig boekje, dat wij een ieder van harte kunnen aanbevelen.

Danny Kaye als Hans Andersen verwekt stormen van Deens protest

Kopenhagen. — Zoals bekend, is in Denemarken een storm van protest opgegaan tegen de Amerikaanse film over het leven van de beroemde Deense sprookjesschrijver H.C. Andersen. Samuel Goldwyn zal deze film, waarin Danny Kaye de hoofdrol speelt, binnenkort in roulatie brengen.

De Denen zijn, aldus schrijft „Politiken", verontwaardigd over het feit, dat de Hollywoodse producers van Denemarkens grootste litteraire figuur een derderangs-revue-artist hebben gemaakt. Andersen wordt in de film uitgebeeld als een vrolijke schoenmaker, die in zijn geboortestad Odense (uitgebeeld als een soort Bagdad), waar muilezels door de straten lopen, door de politie wordt gearresteerd, omdat hij het volk sprookjes vertelt. De bevolking is gestoken in Hongaarse kledij.

Het ministerie van buitenlandse zaken van Denemarken heeft met een officieel protest gedreigd, wanneer het manuscript van de film niet wordt herzien. Samuel Goldwyn heeft in een interview met „Politiken" verklaard, dat het niet zijn bedoeling is geweest een biografische uitbeelding te geven van Andersen. „Het is reeds lang mijn ideaal om de geest van Andersen en zijn sprookjes uit te beelden en ik denk er niet aan de film, die reeds bijna klaar is en mij vier millioen dollar heeft gekost, te herzien", zeide Goldwyn. Hij heeft aangeboden de première van de film in Kopenhagen te houden, wanneer de regering de overkomst van hem en zijn technische staf wil bekostigen.

Inmiddels heeft de Deense filmproducer Johan Jacobsen verklaard, dat protesten niet zullen helpen. „Het enige protest, dat wij kunnen uiten, is een film te produceren, die beter is en een biografische schildering van Andersen geeft, de figuur van deze sprookjesschrijver waardig", zo zeide hij.

Jacobsen gaf te kennen, dat de Deense filmindustrie in staat is een dergelijke film in vier maanden te vervaardigen; wanneer de staat medewerking toezegt, komt deze film er, aldus Jacobsen.

De exploitanten van de Kopenhaagse bioscopen staan blijkbaar niet zo sceptisch tegenover de Amerikaanse Andersen-film. Verscheidene exploitanten hebben de film reeds afgehuurd en zij voorspellen een kassucces..

Belasting en trouwlust.

Londen — In Londen zijn Zaterdag honderden paren in het huwelijk getreden, omdat de Engelsen een aftrek van ten hoogste 38 pond sterling op hun inkomstenbelasting krijgen, indien zij vóór het eind van het belastingjaar op 5 April trouwen. Het was een van de grootste massa-huwelijken sinds de oorlog. Op vele bureaux werd er om de 10 minuten een paar in de echt verbonden In Caxton Hall, Westminster, be haalde men een record: daar vonden 51 huwelijken in 6½ uur plaats.

AMERIKAANSE WAPENS "SUPERIEUR"

Washington. — De chef van de staf van het Amerikaanse leger, generaal J. Lawton Collins, heeft — zo werd in Washington vandaag gepubliceerd — tegenover een commissie uit het Congres verklaard, dat de Verenigde Staten wapens maken, die „superieur zijn aan die van de Sowjet Unie".

Hij zeide, dat iedere Russische aanval in Europa tegemoet getreden zou worden met „grote vuurkracht" van conventionele wapens en met een serie nieuwe antitank-wapens, die eveneens tegen troepen en versterkingen kunnen worden gebruikt. versterkt door „zorgvuldig beproefde tanks" en luchtmacht.

De Amerikaanse vuurkracht is in vergelijking met de tweede wereldoorlog met vijftig procent gestegen, zo verklaarde generaal Collins.

Atoommotor kost 1 millioen pond.

Londen — Volgens de „Daily Herald" zal Engeland tegen het midden van het volgende jaar een prototype van een atoommotor voor schepen en duikboten gereed hebben, waarvan de kosten ongeveer één millioen pond zouden bedragen. Zestig procent van dit bedrag zou voor uranium moeten worden uitgegeven.

Om een portemonnaie.

Bird's Eye (Indiana) — In Bird's Eye in de Amerikaanse staat Indiana hebben vier personen het leven verloren als gevolg van een twist over een verloren portemonnaie. De 40-jarige Russell Hollowell heeft gisteravond tegenover de politie bekend de 70-jarige mevrouw Pearl Crocket en haar beide zonen, Frank (38 jaar) en Nolan (35 jaar) te hebben gedood, nadat hij deze ervan beschuldigd had zijn portemonnaie te hebben gestolen. Hollowell zelf overleed latr na het innemen van sodium fluoride.

Whitewall-tires.

Washington — De Amerikaanse regering heeft het verbod opgeheven om banden met witte kanten te vervaardigen en tevens toegestaan iets meer natuurrubber in het rubbermengsel voor autobanden te verwerken.

DE STATUS VAN DE VROUW

Geneve. — De uit 18 landen bestaande commissie van de Verenigde Naties voor de status van de vrouw heeft Donderdag een ontwerp-conventie aangenomen, waarin gepleit wordt voor volledige gelijkheid in politieke rechten tussen man en vrouw.

De ontwerp-conventie, die thans ter goedkeuring wordt doorgezonden naar de economische en sociale raad, behelst de volgende drie bepalingen:

1) de vrouw is gerechtigd haar stem uit te brengen bij alle verkiezingen onder gelijke voorwaarden als de mannen;

2) de vrouw heeft recht op verkiezing tot alle openbaar gekozen organen, die gevestigd zijn krachtens de nationale wetgeving, onder gelijke voorwaarden als de mannen;

3) de vrouw heeft het recht op bekleding van een openbaar ambt en op vervulling van alle openbare functies, die gevestigd zijn krachtens de nationale wetgeving, onder gelijke voorwaarden als de mannen.

De stemming was 13 tegen O bij drie onthoudingen (de Sovjet-Unie, Wit-Rusland en Polen). Afwezig waren Engeland en Mexico.

De Sovjet-landen onthielden zich op grond van de overweging, dat het ontwerp niet specifiek genoeg was en een verwijzing moest inhouden naar voogdijgebieden en niet zelfbesturende landen.

VEILIGHEIDSINRICHTING VOOR AUTO'S

Bonn. — Een Hamburgse zakenman Henry Boldt heeft patent gevraagd op een veiligheidsinrichting voor automobilisten. Het instrument is ontworpen voor de plaats naast de bestuurder, waar men volgens de uitvinder bij ongelukken steeds het grootste risico loopt.

Boldt wil daar een verende stang aanbrengen, die niet alleen de schok breekt, wanneer men een aanrijding heeft, doch die dan tevens het viltscherm voor de voorruit drukt. Ook wanneer men niet van plan is stukken te maken, heeft het instrument volgens de uitvinder nut,. Dan blijft namelijk het viltscherm neergeklapt en dient het als tafelblad.

Een uitvinder in Essen heeft gemeend het de autobilisten op andere wijze nog wat gemakkelijker te moeten maken. Hij heeft een inrichting vervaardigd, waardoor men de routekaart niet meer behoeft open te vouwen, doch, zoals de radio ,eenvoudig op het gewenste traject kan draaien.

Zaterdag a.s. worden weer interessante bokswedstrijden gehouden in het Rifstadion, waarvoor uiteraard grote belangstelling zal bestaan.

Op het programma komen wij nog nader terug. In de ring zal ook (voor het laatst op Curaçao) verschijnen Santilano een in zeer korte tijd populair geworden Nederlandse bokser (mariniers).

De nu 23-jarige Santilano werd te Amsterdam geboren alwaar hij in 1948 zijn eerste wedstrijd bokste en.... verloor!

Sindsdien bokste hij 43 officiele amateur wedstrijden, waarvan er 29 gewonnen werden, 5 door een K.O., 3 partijen eindigden onbeslist. Als bijzonderheid kan hier nog worden vermeld, dat Santilano nog nimmer zelf K.O. ging.

In de periode 1948 — Februari 1951 bokste hij in vrijwel alle grote plaatsen in Nederland, terwijl hij in dienstverband te Brussel in 1950 aan de Militaire Bokswedstrijden deelnam.

De Marinier Santilano, die steeds in de middengewicht klasse heeft gebokst (zijn gewicht is ± 157 lbs.) werd in zijn klasse tweede bij de landelijke militaire bokswedstrijden 1950.

In April 1951 op Curaçao aangekomen, bokste hij zijn eerste wedstrijd in de Ned. Antillen op Aruba (October 1951) tegen Tiger Flower en won op punten nadat hij twee keren neer ging in de eerste ronde voor een tel van 8 en 6.

Hierna volgden punten overwinningen op Bronw Bomber in December 1951, Flying Kid in Januari 1952, en in Febrauri 1952 de wedstrijd tegen Young Shadrak eindigde op een technische K.O. overwinning voor de sportieve „Santi" en het ligt ons nog duidelijk in het geheugen.

Moge de laatste wedstrijd van Marinier Santilano welke zich op Curaçao een zo'n grote aanhang heeft weten te verzekeren, een even sportief verloop hebben als de voorgaande en zodoende een goede propaganda zijn voor de Bokssport.

Beurskoersen

Amsterdamse Beurs.

Fonds	Koers
Koninklijke Olie	292⅞
Philips	148
Unilever	176½
Scheepvaart Unie	136½
H. V. Amsterdam	93¾
Cert. Ned. Handel Mij.	140¼
Nationale Handelsb.	90½
Escompto Bank	51½
Internatio	143½
Cultuurbank	41⅞
3% Oblig. Ned. Indië	89½
Alg. Kunstzijde Unie	141
Amsterdam Rubber ..	84
Kon. Pakketvaart Mij.	116¾
K.N.S.M.	127
Deli Maatschappij	70¾
Aniem Nat. Rek	69
3% Obl. Nederl. 1947	88⁵/₁₆
3½% Dollar Oblig. Ned 1947	94⅛
3½% Obl. N. I. Spoor	niet genoteerd.
Amsterdamse Bank ...	152¾
Deli Batavia (tabak)	100½
Overz. Gas Mij (Nat. Bez.)	78¾
Borsumy.	111
Gem. Bez. Philips Nieuwe aandelen	42¾
Lindeteves	122¾
Billiton II	niet genoteerd.
Algemene Exploratie	89
Kon. Java China Pakketvaartlijn	134
Rotterdamse Lloyd ...	132½
Mij Nederland	152½
Unilever, nieuwe certificaten	171¼
Kon. Ned. Hoogovens	134
Sedep	65
Deli Spoor	39¾
Ned. Ind. Spoor	11¼
Banda Rubber	85
Vorstenlanden	17⅝
Holl. Bank Unie	221
3½% Obl. Kon. Olie	105
Holland Amerika Lijn	154
Walvisvaart	92½

AGENDA

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en Botica Americana, Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst Hr. De Vries van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN.
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade [illegible] van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

CUROM

Donderdag: 17.30 Voor de rijpere jeugd; 17.50 Disconieuws; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Nederland, zoals het reiit en zeilt"; 20.45 Wim Immink; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Muziek van Stephen Foster; 19.15 Nederlandse Kroniek; 19.25 „Bel Canto"; 19.52 Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs; 20.00 West-Indische rubriek met o.a. Zuid-Amerika in het nieuws; 20.23 Persoverzicht; 20.37 „De Banjoliers" 20.50 Lijdensmeditatie; 20.58 Sluiting.

AVROS.

Donderdag: 17.00 Amusementsprogramma; 17.40 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.00 U vraagt, de Avros draait; 19.15 Voor de gedetineerden; 19.25 Verzoekprogramma; 19.40 Voor de oudere jeugd; 20.00 Advertenties; 20.15 „Kondremen"; 20.45 Nog een plaatje; 20.55 De Golden Gate Boys; 21.25 Nieuws en Sluiting.

ARUBA.

APOTHEKEN: De Zondag- en avonddiensten worden deze week waargenomen te ORANJESTAD door Botica Aruba, Steenweg, te SAN NICOLAS door Botica San Lucas. B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 1.30 uur, tel. 2307.
A. R. Th. Henze: 01.30 — 5.30 uur tel. 2462.

Personeel Afdeling:
Donderdag 3 April 12.00 uur tot en met Zaterdag 5 April 12.00 uur M. B. Lansink, Hot. N.P., tel. 2351—2141. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis Hot. R.C. 213, tel. 2558.

C.S.M.

Rederij: I. M. Slagter, Parkweg 16 (JD), tel. 4301.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00.

Dok Afdeling:
Donderdag 3 April 16.30 uur tot en met Zaterdag 5 April 7.30 uur W. J. v.d. Heydt, tel. 2037.

De wachtopzichter is dagelijks van 16.30 tot 1.00 uur te bereiken in de Dokwerkplaats, tel. 2276; na 1 uur op het hieronder volgend telefoonnummer 2037.

Bioscoop: Donderdag: „Notorious".

CURACAOSE POSTZEGEL VERENIGING: Hedenavond om 20 uur, gewone ledenvergadering in het Zeemanshuis van het „Leger des Heils" in de Hoogstraat te Willemstad.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

CURACAO.

M.U.L.O.-EXAMENS.

VOORBEREIDEND AMBTENAREN EXAMEN.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen dat de examens ter verkrijging van een M.U.L.O.-diploma A of B op Curaçao en Aruba in Mei zullen aanvangen. Tevens bestaat de gelegenheid het „Voorbereidend Ambtenaren Examen" af te leggen.

Zij, die zich aan een dezer examens willen onderwerpen, moeten zich vóór de 14e April e.k. schriftelijk aanmelden bij de Inspecteur van het Onderwijs.

Degenen, die het „Voorbereidend Ambtenaren Examen" wensen af te leggen, moeten in Gouvernementsdienst zijn.

Bij de aanmelding moeten worden medegedeeld of overgelegd:

a. de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats en de woonplaats van de candidaat;
b. het examen, dat deze wenst af te leggen (A-examen, B-examen, Aanvullingsexamen Wis- en Natuurkunde of alleen Wiskunde, „Voorbereidend Ambtenaren Examen"); candidaten voor de examens A of B gelieven verder op te geven of zij in het vak Spaans dan wel in het vak Hoogduits examen wensen af te leggen;
c. de vrijstellingen, die gevraagd worden (bij aanvullingsexamen puntenlijst en A-diploma over te leggen);
d. de geboorteakte of een geboortebewijs van de candidaat;
e. een bewijs, dat ten kantore van de Ontvanger op Curaçao of de Ontvanger op Aruba het examengeld gestort is.

De examengelden bedragen voor het M.U.L.O. A of B ƒ 10,—; voor het aanvullingsexamen of het voorbereidend ambtenaren examen ƒ 2,50.

Ons feuilleton

De geheimzinnige schaduw

Hoe het ook zij, zeer terecht begreep Destrange, dat hij zich op gevaarlijk terrein bewoog en.... dat wilde hij liever niet alleen, zonder hulp. Vandaar zijn bezoek aan mij. Hij kwam mijn medewerking inroepen. Zo je weet stemde ik daar in toe. We kwamen overeen, dat ik enige tijd onder zijn persoonlijke leiding zou werken op zijn laboratodium. In werkelijkheid zou ik echter een wakend oog in het zeil houden. Volgens afspraak zou ik een avond op zijn laboratorium komen om een en ander nader de bespreken. Gedachtig aan de professorale verstrooidheid beloofde Destrange, dat hij de datum op zou schrijven. Hij deed dat op het kalenderblaadje, dat jij, Dick, later in zijn boek vond en waarmee je zo volijverig naar de inspecteur toog. Je weet zeker nog wel hoe deze laatste zich handig uit de moeilijkheid redde, zeer tot jouw teleurstelling!"

„Helaas," Robert Burnet zucht diep en wacht enige seconden, „helaas kwam ik, zo jullie je herinneren zult, net te laat. De moordenaar was mij voorgeweest. Toen heb ik de taak op mij genomen om, in samenwerking met de politie, te trachten de schuldige op te sporen."

Hier pauzeert onze gastheer even en steekt een nieuwe sigaret op. Nadenkend blaast hij lauwe kringetjes voor zich uit. Fred verbreekt de stilte en vraagt of het niet jammer is, dat de detective pas de ochtend na de moord ter plaatse aankwam. Deze glimlacht en zegt: „ik heb, meen ik, al verteld, dat ik in nauw contact stond met de politie en de andere autoriteiten. Welnu, als rechercheur vermomd, was ik 's nachts al bij het eerste onderzoek aanwezig geweest. Van het toen gemaakte afgietsel van de wond heb ik kort daarop een afdruk gekregen."

Uit een kast wordt de moulage tevoorschijn gehaald. We kijken enige ogenblikken stil naar de afbeelding van de wonde, die door de op gipsafdruk aangebrachte kleuren er weerzinwekkend uitziet. De kast blijkt nog meer stille getuigen te bevatten, want ook de grote schroefsleutel waar de moord mee gepleegd is wordt voor ons op een tafeltje neergelegd. Het zien van dit voorwerp doet Fred nog verbleken en ik merk, dat hij zich een beetje op de achtergrond houdt als Burnet demonstreert hoe de slag moet zijn toegebracht.

„Het was al direct duidelijk," gaat de detective verder, „dat de moordenaar van achteren de niets vermoedende geleerde, die waarschijnlijk diep in gedachten, het hoofd ver voorover over zijn manuscript zat gebogen, heeft aangevallen. De slag moet met vrij grote kracht zijn toegebracht, want jullie ziet, dat een gedeelte van het schedelvak is ingedeukt. Als we niet de bekentenis van Grovers hadden zou alleen het feit, dat de kop van de sleutel past in het gemaakte gat in de schedel, het al zeer waarschijnlijk maken, dat de moord met dit ding is gepleegd. Maar, laat ik de feiten in hun chronologische volgorde vertellen."

„Het behoeft geen betoog, dat alles die nacht nauwkeurig onderzocht werd, maar helaas, we vonden niet bijster veel. Ondanks de wanorde op de schrijftafel die uitwees, dat de moordenaar zeer haastig was te werk gegaan, had hij weinig of geen sporen achtergelaten. Alleen vonden we een paar bloedvlekjes, die bewezen, dat het wapen, waarmee de verwonding was toegebracht, verplaatst was, waarschijnlijk van de schrijftafel naar de deur. Achteraf is gebleken, dat Grovers de sleutel direct na de moord heeft weggesmeten in de richting van de deur. Alleen aan het vrij snel stollen van het aangekleefde bloed is het te danken, dat er niet meerdere en uitgebreidere bloedvlekken te zien zijn geweest. Deze toedracht wist ik toen natuurlijk nog niet en ik moest tot de slotsom komen, dat de moordenaar het wapen eenvoudig meegenomen had. Ik hoef je niet te zeggen, dat de vraag waar het wapen was maar niet zo onmiddellijk opgelost kon worden. Ik besloot dan ook voor alles systematisch te werk te gaan en al de vragen, die me bestormden, te rangschikken. Alles draaide natuurlijk om deze ene vraag: wie is de moordenaar?"

„Om te beginnen ging ik na welke factoren er waren, die aanwijzingen konden geven, ik bedoel: waren er sprekende of zwijgende getuigen van de moord? Wat de sprekende aangaat: zo die er geweest waren, zou hen waarschijnlijk wel op de een of andere manier het zwijgen zijn opgelegd. Dit geldt althans voor de getuigen eventueel in de kamer waar de moord werd of net was gepleegd. Het is achteraf interessant na te gaan, op welke werkelijk sluwe wijze Grovers de enige, die inderdaad vlak na de moord ten tonele verscheen, het zwijgen oplegde. Ja, zelfs speelde hij het klaar jou, Fred, te gebruiken als schild waarachter hij zich verschool. De schurk is hierin werkelijk zeer sluw te werk gegaan."

„Maar er was nog een mogelijkheid. Er konden mensen in huis aanwezig geweest zijn, die iets gehoord hadden. Zulke getuigen waren er inderdaad en wel in de persoon van Grovers' vrouw en natuurlijk Grovers zelf. We weten welk verhaal de vrouw vertelde. Ik geloof wel, dat ze naar waarheid sprak en zelf geen ogenblik gedacht heeft, dat haar man tot zoiets in staat was. Ze wist natuurlijk van de financiële zorgen, waarin ze leefden. Ze heeft iemand buiten horen lopen, een deur dichtslaan, een schaduw, maar verder gaf dit, althans toen, niet veel aanknopingspunten. Volijverig toog inspecteur Scheffers echter onmiddellijk naar buiten en ijsbeerde over het tuinpad. We weten tot welke verwikkelingen dit nog aanleiding heeft gegeven."

Hier wordt Robert onderbroken door ons luid gelach bij de herinnering aan de worstelpartij tussen de heer Brinkman en de inspecteur.

„En dan," gaat Robert verder, „was er Grovers zelf. Nu, het is bekend, dat hij er zich afmaakte met het verhaal van zijn bezoek aan de café's. Hij vertelde pas ongeveer half elf weer thuis gekomen te zijn. Toen zou hij de moord hebben ontdekt. Je begrijpt, dat we met deze verklaringen niet zo heel veel opschoten. Ze klonken zo geloofwaardig, dat ik een grote, fout beging. Ik geloofde ze en liet Grovers verder ongemoeid, althans in het begin. Dit wat betreft de sprekende getuigen. Nu de stille."

„Het nauwkeurig onderzoek van de wonde leerde ons iets omtrent de vorm van het voorwerp, waarmede ze was toegebracht. Het was géén schotwond en ook geen verwonding door een scherp voorwerp toegebracht zoals bijv. een mes of beitel. Inspecteur Scheffers, die op dit gebied een bewonderenswaardige kennis bezit, heeft toen al gezegd, dat het best een schroefsleutelkop kon zijn, die de wond had gemaakt. Edoch, dat was vooreerst nog maar fantasie. Niettemin zou zijn veronderstelling juist blijken te zijn. Weer dook de vraag op: waar kan het wapen zijn? We besloten het hele gebouw grondig te onderzoeken. Ik behoef je wel niet te zeggen, dat alles en alles uiterst nauwkeurig werd doorsnuffeld. Echter, zonder resultaat. Achteraf is dit ook al weer niet te verwonderen, want Grovers bood direct aan onze gids te zijn. Hij was daarbij zó behulpzaam en wees ons zóveel mogelijke en onmogelijke schuilplaatsen, dat ik aanvankelijk vertrouwen in hem begon te stellen. De slimmerd moet dat best in de gaten gehad hebben. Hij heeft er niet weinig van geprofiteerd. Toen de dag aanbrak, hadden we alles zeer nauwkeurig onderzocht en waren we eigenlijk nog niet heel veel verder gekomen. Het enige wat vaststond was, dat de moord gepleegd was tussen negen uur (toen Destrange me persoonlijk nog had uitgelaten) en half elf, want op dat tijdstip verklaarde Grovers de moord „ontdekt" te hebben. En het tweede wat me duidelijk werd, was, dat we nog bitter weinig aanwijzingen hadden omtrent de moordenaar en het wapen, waarmede de moord gepleegd werd. Toch besloot ik maar eerst mijn kamers op te zoeken en een paar uur rust te nemen. Er stond voor die dag nog heel wat op het programma!"

XX

Nog eens de zolderkamer

Robert Burnet heeft even zijn verhaal onderbroken. Els krijgt weer gelegenheid haar talenten als gastvrouw te demonstreren. Als we allen van het goede voorzien zijn en onze gastheer als een rechtgeaard detective een pijp heeft gestopt om zijn verdere fantasie uit te putten, zoals Els ondeugend opmerkt, gaat hij verder met zijn verhaal.

„Toen ik 's morgens weer opstond, had ik me één ding vast voorgenomen: ik zou met inzet van mijn beste krachten deze puzzle oplossen en de schuldige ontmaskeren! Ik besloot me brutaalweg als assistent op het lab, aan te melden. Tenslotte had ik dit ook met de professor afgesproken! Dus ging ik me die volgende morgen als Robert Grimsby bij jullie aandienen, teneinde mijn belangwekkend onderzoek naar het optreden van het eiwit van Bence Jones in konijnenurine te beginnen. Ik zie nog je verwonderd gezicht, Dick toen ik met dit onderwerp voor de dag kwam. Ik ben je nog steeds zeer erkentelijk voor de hulp, die je me hebt bewezen." Een fijn glimlachje begeleidt dit complimentje. Ik kan niet nalaten op te merken, dat ik inderdaad zeer verwonderd was, dat iemand op dat idee kwam en dan op dat tijdstip.